

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C
Danmark

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

Skatteministeriet

Att:

kr@skm.dk

mkg@skm.dk

juraogsamfundsoekonomi@skm.dk

6. september 2013

Forsyningsikkerhedsafgift på VE-brændsler (Jr. nr. 13-0076486)

Tak for muligheden for at afgive høringsvar til lovudkastet om forsyningsikkerhedsafgift på VE-brændsler.

Dansk Skovforening mener principielt ikke, at forsyningsikkerhedsafgiften bør pålægges brænde. Andre afgiftspålagte brændselsformer såsom olie, gas og kul kan kun anvendes som energikilde, men det gælder netop ikke for træ. Træ til brændsel fra skovene er ikke noget veldefineret produkt, hvilket har uheldige og urimelige konsekvenser i relation til det udsendte høringsudkast.

Dansk Skovforening forstår at afgiften skal sikre de politiske målsætninger i energiforliget, den grønne omstilling generelt samt et provenu i takt med udfasningen af de fossile brændsler.

Lovforslaget opfylder ikke målsætningerne

Desværre bidrager det nuværende lovforslag ikke til at opfylde disse målsætninger. Derfor opfordrer vi til, at lovforslaget ændres, så udformningen sikrer de politiske ønsker til afgiften.

Udkastet til loven indebærer en række problemer, der underminerer de politiske ønsker fra energiforliget og den grønne omstilling generelt og i stedet resulterer i en række utilsigtede konsekvenser for staten, skovejere og træindustri, forbrugere samt det lokale miljø og globale klima. De største problemer er:

1. Provenuet bliver langt lavere end forudsat i forslaget
2. Afgiften rammer bredere end blot træ til rumopvarmning
3. Afgiften rammer socialt skævt
4. Afgiften skader miljøet, ressourceeffektiviteten, skovdyrkningen og naturen.

Disse problemer gennemgås i det følgende, efterfulgt af en vurdering af de EU-retlige muligheder for at undtage brænde fra forsyningssikkerhedsafgiften samt konkrete bemærkninger til forslaget.

1. Provenuet bliver langt lavere end forudsat i forslaget

Skatteministeriet regner med at 7 PJ af det brænde som afbrændes i private, mindre ovne og kedler vil være brænde som private har købt direkte i skoven. Med en afgift på 29,7 kr./GJ i 2020 vil det svare til et provenu til staten på godt 200 mio. kr. når afgiften er fuldt implementeret. Det samlede provenu fra afgiften, som den ser ud i dag, vil blive langt mindre, måske endog negativt.

Det skyldes, at hvis der lægges en afgift på træ, vil prisen på ikke færdigbearbejdet træ, der sælges direkte fra skoven, til oparbejdning til brænde - eks. sankebrænde, selvskoverbrænde, brændetræ i lange længder – blive så dyrt at køberne i stedet vælge at:

- Købe træ i Tyskland eller Sverige, som ikke har afgiften
- Købe sort

Forbrugerne tilskyndes til ikke at købe frisk brænde for oparbejde og tørre det selv

Forbrugeren betaler en lav pris for træet i forhold til energiindholdet i tørt brænde når de køber frisk brænde fra skoven på grund af det betydelige arbejde, der skal udføres samt tørringstid før brændet kan bruges i brændeovnen. Derfor rammer den faste energifhængige afgift særligt hårdt på disse produkter- især hvis Ministeriets standardsatser i lovforslaget anvendes (priserne nedenfor er gennemsnitlige 2012-priser ifølge Dansk Skovforenings prisstatistik):

- o Bøgebrænde leveret ved skovvej i 2.7 m længde **stiger cirka 80 %** (fra 346 til 621 kr. pr. rummeter).
- o Gran- og fyrrebrænde leveret ved skovvej i uspecificerede længder **stiger cirka 100 %** (fra 230 til 456 kr. pr. rummeter).
- o Sankebrænde af bøg hvor køberen fælder træerne (selvskovning) **stiger cirka 140 %** (fra 196 til 471 kr. pr. rummeter).

Skovejerne tilskyndes til at udfase brænde som produkt på grund af bureaukratiet

Samtidig bliver administrationen af reglerne så bureaukratisk for skovejerne at der er en risiko for, at salg af brænde direkte til private fra skovene vil falde markant og muligvis helt udfases. Det vil både betyde, at provenuet fra forsyningssikkerhedsafgiften på skovenes salg af brænde bortfalder,

og at der ikke svares moms af salget da træet ikke længere vil blive omsat på det danske marked til private.

Adfærdsændringerne vil samlet betyde, at provenuet falder

Skatteministeriet har overfor Skovforeningen givet udtryk for at de adfærdsændringer som vil følge af lovforslaget (fx øget grænsehandel m.m.) er indregnet i det fastsatte provenu. Adfærdsændringer kan dog være svære at forudsige og Skovforeningen finder ikke, at der er taget fuld højde for den potentielt meget store grænsehandel, mængden af sort brænde og det faktum at brændehandlen direkte fra skovene til private kan bortfalde.

Øget bureaukrati udhuler provenuet yderligere

Udover de nævnte problematikker er der ikke taget hensyn til det tunge bureaukrati, det vil kræve at administrere afgiften. Alt træ med en pris i nærheden af brændeprisen vil i praksis blive afgiftsbelagt. Det vil resultere i en enorm kontrol- og administrationsopgave hos SKAT, når køberne vil henvende sig for at få refunderet afgiften, og for køberne selv, der fremover skal bruge tid og ressourcer på at dokumentere og administrere deres køb af træ. Skovforeningen er bekendt med at de i Sverige tidligere havde overvejelser om at indføre en lignende afgift på brænde fra skovene i Sverige, men frafaldt tanken på grund af de meget store administrationsomkostninger der skulle til for at opkræve og kontrollere de mange tusinde skovejeres salg til private.

Også i Danmark vil en stor del af de godt 25.000 skovejendomme, der producerer brænde komme over den foreslåede bagatelgrænse på salg af brænde for 10.000 kroner om året. De mange skovejendomme skal derfor registreres og kontrolleres af myndighederne, hvilket selvsagt også bliver omkostningstungt. Danmark har aldrig tidligere lagt en punktafgift på så mange producenter.

Samlet set er det Dansk Skovforenings vurdering, at administrationen af loven vil udhule provenuet og måske endda overstige det i kroner og ører.

2. Afgiften rammer bredere end blot træ til rumopvarmning

Med udkastet indføres en afgift på et produkt der ikke er veldefineret. Det medfører at Skatteministeriet lægger en afgift på et langt bredere varesortiment fra skovene end det der er målet: Afgift på brænde til rumopvarmning.

Refusion af afgift på ikke-brænde er nytteløs. Fx skal der over 1000 meter raftehegn til

Både lovforslagets afgrænsninger omkring refusion af afgiften for træ til andet end energi og afgrænsningen af sankebrænde er umulige at håndhæve i praksis.

Afgiften får dermed en karakter af en generel energiafgift på træ til alle mulige, ofte rekreative, formål, der ikke skal afgiftsbelægges. Det vil ramme alle forbrugere af træ generelt.

Bagatelgrænsen på 5000 kr./år betyder, at hvis en husstand f.eks. skal opføre et raftehegn, skal der købes træ til over 100 meter (2 meter højt, 0,1 meter tykt) raftehegn, før køberen kan få refunderet afgiften, hvilket formentlig hører til sjældenhederne. Herefter skal køberen tage et billede af raftehegnet for at bevise, at træet ikke bliver benyttet som brænde, og køberen skal fremvise en faktura, der viser, at afgiften ligger over bagatelgrænsen. Begge dele skal sendes ind til SKAT, der skal administrere henvendelser omkring afgiftsrefusion.

For mange købere er det ikke muligt at få refunderet afgiften, da deres indkøb af træ ligger under bagatelgrænsen. Det vil gælde fx spejdere og alle, der bruger brænde udendørs eller bygger med rafter. De bliver pålagt afgiften og tvinges dermed til at betale dobbelt så meget for træet som i dag.

Afgift på ikke-eksisterende energi: Forbrugere der selv tørrer deres træ rammes særligt hårdt

Der foreslås at afgiften betales som en standardsats beregnet ud fra brændværdien i tørt brænde. Men brændværdien på tidspunktet for skovens salg af brændet er *langt* lavere fordi træet ikke er tørt. Køberen påtager sig derfor omkostningerne (tid, arbejde og plads) til oparbejdning og tørring af brændet. Samtidig bruger Ministeriet et højt fastmassetal til omregning fra kubikmeter til rummeter. Der pålægges derfor brænde fra skoven en afgift på grundlag af et energiindhold der *ikke eksisterer* på salgstidspunktet. Dette er vist ikke set før i historien.

Skatteministeriet har da også mundtligt over for Skovforeningen givet udtryk for, at det energiindhold, der lægges til grund for afgiftsberegningen, er fastsat højt - og til fordel for myndighederne og med det samtidige formål at animere danskerne til at købe tørt brænde. Det er et forsøg på at inkludere et provenu via afgiften som ikke er indeholdt i energiforliget.

3. Afgiften rammer socialt skævt

Brænde er i store dele af landet, især i landdistrikterne, eneste eller hovedsagelig eneste opvarmingskilde, fordi der ikke er mulighed for kollektiv varmforsyning. Forslaget har således en betydelig social slagside.

4. Afgiften skader miljøet, ressourceeffektiviteten, skovdyrkningen og naturen

Afgiften fremmer miljøskadelig afbrænding

Hvis brænde bliver dyrere, vil det tilskynde danskerne til at bruge brændsler af dårlig kvalitet, fx mælkekartoner og andre former for affald, aviser, trykimprægneret træ og træ med maling. Det vil give øget kemikalietryk og øget partikelforurening, hvilke går stik imod regeringens og EU's målsætninger og flugter meget dårligt med signalerne fra regeringen om den kommende ressourcestrategi, som sigter mod at genanvende eksempelvis papir og pap i stedet for at brænde det af.

Afgiften reducerer ressourceeffektiviteten

I dag henter mange forbrugere træ tæt ved bopælen. Fx sankebrænde i en nærliggende skov. Derfor vil afgiften ikke blot medføre et samfundsøkonomisk tab, den vil også øge CO₂-udledningen til transport samt luftforurening.

Samtidig vil en fordobling af prisen på brænde resultere i, at træ, der kunne bidrage til at nedsætte CO₂-udslippet ved at erstatte fossil energi til opvarmning, i stedet rådner op i skovbunden, hvor det alligevel afgiver samme CO₂-mængde til atmosfæren.

Afgiften forringer skovens mulighed for at dyrke løvtræ væsentligt

Brændemarkedet for selvskovere og sankere er helt afgørende for økonomien i de tidlige og skovdyrkningsmæssigt nødvendige tyndinger i en løvtræbevoksningens liv. Konsekvensen er at den positive udvikling i arealet med løvtræ i Danmark siden starten af 1990'erne, sættes over styr. Bortfaldet af markedet for ikke-færdigbearbejdet træ til opvarmning vil logisk føre til øget anvendelse af nåletræ i fremtidens skovplantninger. Dette strider imod regeringens generelle ønske om at fremme løvtræ i Danmark.

5. Brændeafgiften er næppe dikteret af EU

Skatteministeriet har over for Skovforeningen givet udtryk for, at lovudkastets størrelses- og beløbsgrænser er fastsat ud fra de gældende EU-reglers forbud mod konkurrenceforvriddning og statsstøtte. Men Skovforeningen tvivler på, at der er EU-regler der forbyder at træ til den private forbrugers videre oparbejdning af træ til brænde bliver afgiftsfritaget samtidig med at der lægges afgift på færdigt forarbejdede træprodukter til rumopvarmning, f.eks. flis til varmegærker.

Skovforeningen vurderer umiddelbart, at en udvidelse af fritagelsesmuligheden for sankebrænde samt en udvidelse til også at omfatte skovens salg af ikke færdigbearbejdet træ til brænde til pri-

vate husholdninger er forenelig med EU's statsstøtteregler. Set i forhold til formålet med den nye afgift på VE-brændsel til rumvarme er der nemlig væsentlige forskelle mellem andre former for VE-brændsler på den ene side og ikke-færdigforarbejdet træ til brænde fra skoven på den anden side.

Det følger af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med afgiften på VE-brændsel er at forhindre, at omlægningen til VE-brændsler bliver for stor, idet målet er at fastholde VE-brændsel som et supplement til vindkraft og andre vedvarende energikilder.

Vindkraft og andre vedvarende energikilder møder ikke en effektiv konkurrence fra brænde, hvorfor der ikke ved en afgiftsfritagelse for ikke-færdigforarbejdet træ til brænde direkte til forbrugeren sker et skifte fra vindkraft o.l. til brænde.

Anvendelsen af såvel brændefyr som brændeovne er således forbundet med en række ulemper af praktisk karakter, som betyder, at der næppe er nogen reel risiko for, at en favorabel pris på brænde vil tilskynde private husholdninger til i nævneværdigt omfang at omlægge deres forbrug af energiprodukter til brænde som den primære energikilde. Det er ganske enkelt alt for besværligt kun at fyre med brænde. I øvrigt vil brændeovne ikke kunne erstatte andre energikilder, eftersom de ikke kan anvendes til produktion af varmt brugsvand i en husholdning.

Der er heller ikke nogen reel risiko for, at skovene i nævneværdigt omfang tilskyndes til at omlægge deres produktion med henblik på at øge produktionen af brænde i forhold til produktionen af kvalitetstræ til andre formål. Brænde er et restprodukt og vil aldrig kunne give samme afkast som produktionen og salg af kvalitetstræ. Således viser erfaringerne fra de sidste mange år at er forbruget af brænde ikke steget, på trods af stærkt stigende oliepriser.

Brænde vil derfor i sagens natur altid nationalt kun udgøre et supplement til andre energikilder. Formålet med forsyningssikkerhedsafgiften – nemlig at fastholde VE-brændsel som et supplement til vindkraft og andre vedvarende energikilder – tilsiger derfor ikke på nogen måde, at salg af ikke-færdigforarbejdet træ til brænde direkte til forbrugeren skal behandles på samme måde som andre VE-kilder.

Derimod er der, som nævnt ovenfor, tungtvejende grunde til netop at behandle salg af ikke-færdigforarbejdet træ til brænde til private husholdninger forskelligt fra salg af andet VE-brændsel. Det er således Skovforeningens vurdering, at en væsentlig stigning i priserne på brænde vil medføre en stor risiko for, at private husholdninger i stedet begynder at anvende nedrivningsaffald og andre former for træaffald i deres brændeovne. Dette har ikke blot en række uheldige miljømæssige konsekvenser, men vil også kunne være direkte sundhedsskadeligt.

En fritagelse for salg af ikke-færdigforarbejdet træ til brænde til private husholdninger er også berettiget af andre grunde, som knytter sig til systemets forvaltning og opbygning. Som anerkendt i bemærkningerne til lovforslaget vil en så betydelig afgift på salg af brænde som den påtænkte betyde, at private i stærkt stigende omfang henter deres brænde i Tyskland eller Sverige, der ikke har tilsvarende afgifter på salg af VE-brændsel. Lovforslaget indeholder ganske vist en anmeldelsesordning, hvorefter borgere, som køber for mere end 1.000 kr. ekskl. moms, selv skal anmelde

købet og betale afgiften til SKAT, såfremt de ikke selv står for importen. Skovforeningen anser det imidlertid for usandsynligt, at en sådan anmeldelsesordning vil kunne fungere effektivt i praksis. Dette sammenholdt med, at borgere selv kan importere ubegrænsede mængder brænde, træpiller m.m. som rejsegods uden afgift, blot dette er til eget brug.

Reglerne i lovforslaget vil, hvis det vedtages i den foreliggende form, virke stærkt konkurrencefordrivende på markedet for salg af brænde til fordel for udenlandske producenter, uden at dette på nogen måde er begrundet i eller nødvendigt for at opfylde formålet med forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsel.

I bemærkningerne til lovforslaget antager Skatteministeriet uden nærmere begrundelse, at afgifterne på de forskellige typer VE-brændsler skal være ens for at undgå statsstøttespørgsmål.

På baggrund af de ovenfor anførte betragtninger skal Skovforeningen stærkt opfordre Skatteministeriet til nærmere at undersøge, om denne antagelse nødvendigvis er korrekt, idet der efter Skovforeningens opfattelse kan anføres en række gode grunde til støtte for, at en fritagelse for salg af ikke-færdigforarbejdet træ til brænde til private husholdninger ikke udgør statsstøtte eller under alle omstændigheder bør kunne godkendes som forenelig med det indre marked.

6. Konkrete bemærkninger

Ad §3, nr. 12

Forslaget til ny **§ 1 a** fastsætter, at der skal betales afgift efter brændværdien af produkter, *”der kan anvendes som brændsel...”* (Skovforeningens fremhævning).

Formuleringen medfører, at der skal opkræves afgift på produkter, der **ikke** anvendes til rumopvarmning, eksempelvis de af skovbrugets produkter, der *prismæssigt* ligger på samme niveau som prisen på brænde. Dette er en urimelig administrativ og økonomisk byrdefuld bestemmelse for såvel skovene som køberne af skovenes produkter. Formuleringen skyldes alene, at ministeriet ikke definerer det produkt, der skal betales afgift af.

I lovforslaget formuleres undtagelsen fra betaling af forsyningssikkerhedsafgift i samme §'s stk. 3, nemlig som varer, *”som utvivlsomt er bestemt direkte til anden anvendelse end som brændsel til produktion af varme.”*

En skovejer, der sælger et træprodukt, der *kan* anvendes til rumopvarmning, kriminaliseres, hvis der ikke beregnes – og indbetales - afgift ved salg til en køber, der endog på tro og love erklærer, at træet ikke går til rumopvarmning. Det er ikke rimeligt, at en skovejer skal administrere en lov på et så urimeligt grundlag.

Og hvad med salg af brænde, der skal anvendes i udendørs bålsted, til grillning af helstegt pattegrise e.l.? Her er produktet brænde, men ikke afgiftspligtig, da det ikke anvendes til rumopvarmning. Med hensyn til muligheden for tilbagebetaling af opkrævet afgift til forbrugeren: Se bemærkninger til § 3, nr. 32 (ny § 8 f).

Ad § 3, nr. 15

Med den foreslåede nye **§ 3 a** skal alle momsregistrerede virksomheder, der producerer afgiftspligtig VE-brændsel registreres hos told- og skatteforvaltningen. Efter samme §'s stk. 4 dog kun, hvis den samlede årlige leverance af VE-pligtig brændsel overstiger 10.000 kr./år.

Dette må forstås således, at det kun er omsætning af afgiftspligtig **brændsel**, der skal overstige de nævnte 10.000 kr./år førend der kæves registrering. Men efter §'s stk. 1 omfatter afgiftspligten mere end brændsel – nemlig også de produkter, der **kan** anvendes som brændsel.

Reglerne betyder herefter, at den skovejer, der – måske på grund af prisstigningen på brænde – ophører med salget heraf, og som fortsat sælger andre træprodukter, der prismæssigt ligger tæt på brændeprisen, fortsat skal registreres, hvis salget af sådanne produkter overstiger 10.000 kr./år.

Efter den foreslåede nye **§ 3 b** skal alle virksomheder, der ikke er registrerede efter ovennævnte bestemmelse svare afgift af alle enkeltleverancer af fast afgiftspligtig VE-brændsel, der overstiger 1.000 kr.

Hvis en sådan skovejer ikke sælger brænde, er det urimeligt, at denne skal beregne, indberette og betale afgift for salget blot fordi salgsprisen på disse produkter, som køber ikke anvender til opvarmningsformål overstiger 1.000 kr. Om tilbagebetaling af uberettiget afgift: Se bemærkninger til § 3, nr. 32 (ny § 8 f).

Ad §3, nr. 20

Efter den foreslåede **§ 6 a, stk. 3** sidestilles udtagning af afgiftspligtig VE-brændsel til brug for virksomhedens indehaver og dennes personale med levering af afgiftspligtig VE-brændsel, hvorefter der skal svares afgift heraf.

Skovforeningen går ud fra at en virksomhed, der ikke er registreret efter § 3 a, stk. 2 eller stk. 3, heller ikke skal svare afgift af sådant udtag til privat brug hos ejer eller dennes ansatte, da § 6 a, stk. 3 (hvor det private udtag nævnes) *kun* omfatter registreringspligtige virksomheder registreret efter § 3 a stk. 2 og stk. 3.

Det er kun det faktiske energiindhold, der skal svares afgift af, hvilket pålægger skovejeren urimelige administrative byrder og omkostninger, da de af Skatteministeriet ansatte satser for energiindhold ligger for højt – dels fordi der opereres med tørt brænde, som ikke er salgsproduktet, dels fordi fastmassetallet i de rummetre, der typisk ligger i skoven er lagt lavere end de af Skattemini-

steriet ansatte fastmassetal, der bygger på langt kortere brændestykker. Jo længere træstykker – jo lavere fastmassetal, da der er mere luft mellem sådanne træstykker.

Anvendes standardsatserne for eksempel på et parti bøgestammer, aflagt i 2.7 m længder og opmålt i rummetre vil der skulle svares en afgift på 220 kr./rm eksklusiv moms. Anvendes derimod værdier for brændes energiindhold angivet i SKOV-info seriens hæfte om træ til energi (<http://www.skov-info.dk/haefte/18/indhold.htm>) vil der for det nævnte produkt med 45% vandindhold være et energiindhold pr. rummeter på 3,5 GJ hvilket vil give en afgift på under det halve (103 kr./rm eksklusiv moms).

Ad § 3, nr. 27

Ministeriet foreslår i udkastet til den nye § 7 c, stk. 2 en undtagelse fra afgiftspligten for sankebrænde.

Skatteministeren gav da også på det åbne samråd den 17. januar 2013 i Folketinget udtryk for, at sankebrænde skal undtages fra afgiftspligten, men at grænserne herfor endnu ikke var afklarede.

Bestemmelsen, som den nu er formuleret i lovudkastet, er meget uklar, og efter det af Skatteministeriet over for Skovforeningen oplyste på et møde afholdt den 29. august er bestemmelsen uden indhold.

Skovforeningen vil begrunde dette nærmere:

Forudsætningerne for, at der afgiftsfritagelse for sankebrænde er:

- At prisen for et sankekort er uafhængig af opmåling eller *nogen anden opgørelse* af det indsamlede brænde (se endvidere sidste punkt)
- At der ikke sker beskæring eller fældning af træer
- At brændet ikke foreligger stablet eller forarbejdet til ovnklart brænde
- At køber ikke benytter erhvervsmæssig bistand ved indsamlingen af brænde og
- At der udstedes faktura med købers navn og adresse for hvert køb

Sankere køber i dag ofte et sankekort, der enten giver ret til indsamling af træ til en bestemt (sjældent kontrolleret) mængde eller ret til sankning i et givet område (uden mængdeangivelse).

Sankere opskærer normalt altid det træ, der findes på arealet. Træstykkerne vil som regel være restprodukter fra en skovning eller træ opstået fra en tydning og vil som regel altid være af en længde, der ikke kan håndteres/transporteres.

Da der skal udstedes en faktura for hvert køb og Skatteministeriet over for Skovforeningen på et møde den 29. august 2013 gav udtryk for, at en sådan betaling også er udtryk for en opgørelse af den solgte mængde, kan det første af ovennævnte krav om at der ikke må foreligge en opgørelse af det indsamlede træ ikke overholdes, hvorfor der efter lovforslagets bestemmelser i praksis ikke længere eksisterer sankebrænde.

Ad § 3, nr. 32

Efter forslaget til ny **§ 8 f** kan en modtager af leverancer af afgiftspligtig VE-brændsel, som er pålagt forsyningsikkerhedsafgift, få tilbagebetalt afgiften i det omfang modtageren har forbrugt VE-brændslet til andet end brændsel til produktion af varme. Der skulle dog her have været anvendt ordene ”andet end rumopvarmning”, da det er det eneste, der ifølge energiforliget skal betales afgift af.

Tilbagebetalingsordningen vil imidlertid – ud over en urimelig administrativ byrde – føre til, at mange købere af træ, der prismæssigt er sammenlignelig med brændepriisen, men som ikke anvendes til rumopvarmning, **ikke** vil kunne få afgiften tilbagebetalt.

Dette skyldes kravet om, at afgiften pr. år skal udgøre mere end 5.000 kr. førend tilbagebetaling kan finde sted. Dette er urimeligt og alene udtryk for, at der kun er taget hensyn til at minimere statens administration i forbindelse med tilbagebetalingen samt ud fra provenumæssige betragtninger.

Forslaget medfører f.eks., at:

- En spejdertrop ikke kan få tilbagebetalt den betalte afgift ved køb af rafter til forskellige byggearbejder
- At man ikke kan få tilbagebetalt afgiften ved køb af træ til anvendelse i åbne ildsteder eller til grilning af helstegte dyr e.l.
- At en haveejer ikke kan få tilbagebetalt afgiften for køb af flis til bunddække i bede i haven
- M.m.fl.

Forslaget til ny **§ 3 b** stiller krav om, at der skal betales ad hoc afgift for ikke-registrerede virksomheder for enkeltleverancer af VE-brændsler på mere end 1.000 kr. Heri må indregnes indbetaling af afgift for ikke-afgiftspligtige produkter, jf. formuleringen i § 3 a om produkter, der **kan** anvendes som brændsel.

Dette er urimeligt, da tilbagebetalingsreglerne medfører, at der ikke tilbagebetales afgift af ikke-afgiftspligtige produkter.

Endvidere vil kravet medføre urimelige administrative byrder for de virksomheder og borgere, der sælger og køber indeholdelsespligtige afgifter på produkter, som efter forslaget reelt ikke skal afgiftsbelægges.

Kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget

På **side 61** i lovforslagets bemærkninger står der, at VE-brændsler er en begrænset ressource. Skovforeningen skal i den anledning blot korrigere med det faktum, at skovene kan mere end for-

doble leverancerne af træ til energi uden at dette går ud over skovenes forsyninger til træindustrien eller går ud over skovenes produktion, tilvækst eller biodiversitet.

På samme side anføres det, at øget efterspørgsel efter VE-brændsler samtidig kan føre til øgede risici for så vidt angår den miljømæssige bæredygtighed. Skovforeningen er ikke enig i dette synspunkt: Dels arbejdes der med bæredygtighedskriterier for biomasse til energi på EU niveau, dels vil f.eks. fjernelsen af et sankemarked i hvert fald gå ud over fremtidens løvtrædyrkning – og dette vil med sikkerhed skade den bæredygtige skovdrift.

På **side 101** understreges det, at der ikke er hensigten at lægge afgiften på andet end rumvarme, og at dette sikres ved de foreslåede regler om tilbagebetaling af afgift betalt for varme til proces i virksomheder. Men med Skovforeningens bemærkninger til forslagets § 3, nr. 32 (ny § 8 f), er ovennævnte forudsætning hos ministeren langt fra tilstrækkeligt til at sikre, at der ikke betales afgift for meget andet end træ til rumopvarmning.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard / Tanja Blindbæk Olsen